

Čtvrtletník – září 2018 – číslo 3
Trimestriel – septembre 2018
Driemaandelijks – september 2018

BELGIQUE - BELGIE
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1
P 001887

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Milí Besedníci a milé Besednice, milí přátelé Besedy,

prázdniny skončily, nastaly nám opět cesty do práce a do školy a každý měsíc alespoň jedna besední akce. ☺ Když se podíváme zpět na čas, který uplynul od minulého čísla našeho čtvrtletníku, hned vidíme, že společně jsme tentokrát prožili jen dětský den s grilováním, neboť letní měsíce patří každému z nás, a to se týká i našich výběrek. Chceme ten přece jen o něco volnější čas věnovat našim rodinám. Vždyť se nám ve výboru v prvním pololetí letošního roku narodila hned dvě miminka! A to se za 20 let mé práce ve výboru ještě nestalo!!! A kdoví, zda se to kdy stalo za celých 114 let historie Besedy! Řekla bych, že asi ne. Vždyť prvních 50 let byli ve výboru jen muži a dalších 50 let to byly sice stále častěji ženy, jen byly o něco starší, než jsou naše dnešní výborky. Oběma novopečeným maminkám upřímně blahopřejeme. Opravdu nyní oceníme, pokud máte jen trochu času navíc, když nám nabídnete pomoc při organizování našich akcí, hlavně těch velkých, jakými je Mikulášská nadílka a dětský den. Nehlaste se, prosím, všichni, několik rukou a nohou na občasnou výpomoc postačí. Ale zároveň se nespolehejte, že to za vás udělají ti ostatní. A vězte, že členy Besedy pomocníci být nemusí.

Říkám si, co se asi tak většině našich krajanů v Belgii vybaví, když se řekne LÉTO, DOVOLENÁ a PRÁZDNINY. Řekla bych, že jako první vyplyne v našich myslích cesta do Česka za naší velkou rodinou, příbuznými a přáteli, odpočinek, návštěvy a sport. A nějaké to bydlení – u maminky či babičky,

v hotelu, v kempu, na chalupě či na chatě, pod širákem... a samozřejmě voda, a to ve všech jejích podobách a tvarech. Nesmíme zapomenout na dopravní prostředky, jimi je nejspíš hlavně auto, letadlo a kolo, případně i loď. A také památky a kultura ve městech i vesnicích, festivaly, hudba a četba. A příroda – lesy, háje a bory, luhy, louky i lučiny, pole, skály i skaliny, jak tu rajsskou krásu opěvuje naše nádherná hymna. K letošnímu létu musíme však připočítat i dosti úmorná vedra, nedostatek vláhy, ohně (nejen ty táborové) a požáry – jak ty každoroční na jihu, tak ty nové za polárním kruhem, povodně a uragány, nehody a katastrofy. To vše napáchalo velké škody, připravilo spoustu lidí o přístřeší a zmařilo mnoho lidských životů. Smutná bilance!

Věříme však, že jste se – nehladě na to všechno – v pořádku vrátili do svých

belgických domovů, odpočinutí, plní krásných zážitků a elánu do dalších dní. Že vaše vzpomínky na léto nejsou jen v mobilech, tabletech a počítačích, ale především ve vašich srdcích. Že jste poznali nové přátele a znovu objevili ty staré. Že se těšíte i na to, co jsme pro vás na podzimní období připravili v naší Besedě.

Ať už jste strávili prázdniny aktivním poznáváním naší země či jiných krajů, ať jste během dovolené podávali sportovní výkony anebo jste naopak slastně lenošili, těšíme se na všechna naše příští setkání s vámi! Věříme, že budou nejen příjemná, ale i zajímavá. Dočtete se o nich uvnitř časopisu.

Příjemný nový školní rok všem žáčkům, studentům všech věkových kategorií i jejich učitelům a krásné dny všem lidem dobré vůle přeje

Olga Schmalzriedová

© ilustrační foto

Adinkerke 2018

Některé události se s přesnou pravidelností rok co rok opakují: vždy v květnu pořádá **radnice** města **De Panne** spolu s našimi dvěma ambasádami na vojenském hřbitově v Adinkerke pietní akt kladení květin. Hlavní slovo při letošní organizaci měl slovenský zastupitelský úřad. Pan **velvyslanec Stanislav Vallo** promluvil k přítomným o vojně a míru ve čtyřech jazycích.

Jezdím do Adinkerke od roku 1999, ceremoniál se za ty roky příliš nezměnil, účastní se jej zástupci různých ambasád ze západu i z východu, děti však už nenosí květiny v průvodu až na hřbitov jako

dříve, ale doveze je tam dodávka a děti pak přinášejí květiny tomu, kdo je má právě klást k hrobu neznámého vojína. Beseda pro tuto událost zásadně pořizuje květiny v národních barvách, ty modré se prý však neshánějí tak lehce. Vždy se hrají hymny a vždy umí belgická kapela zahrát slovenskou hymnu lépe než tu českou. ☺ Za ta léta už známe mnohé z ostatních účastníků, hlavně velitele vlajkonošců, bodrého pana Alaina. Po pietě se průvod vždy vydá za občerstvením, recepci připravují naše ambasády společně. Letos jsme aspoň nepromokli na kost jako vloni.

Co kdybyste se přišli do Adinkerke příští rok v květnu také podívat?

Olga

© ilustrační foto

Slavnostní přivítání českých dětí narozených v Belgii

Ačkoliv se narodily daleko od domova, jsou české děti narozené v zahraničí ze zákona zapsány na zvláštní matrice, která sídlí v Brně. Ta eviduje ročně přes 10 000 nových občanů ČR narozených, či již určitou dobu žijících v zahraničí (v tomto počtu jsou spolu s novorozenci všechny věkové kategorie včetně dospělých).

Prostřednictvím konzulárního oddělení v Bruselu je do zvláštní matriky v Brně zapsáno každoročně kolem stovky českých dětí. Jejich příchod na svět je i pro nás velkou událostí, a proto již od roku 2008 Velvyslanectví ČR v Bruselu s potěšením pořádá setkání s novými českými občanky a jejich rodiči.

Devátý ročník slavnostního přivítání českých dětí narozených v Belgii se uskutečnil ve čtvrtek 31. května 2018

v pohádkovém prostředí loutkového divadla Théâtre Royal du Peruchet. Aby bylo možné vyhovět co největšímu počtu zájemců, byli účastníci rozděleni do dvou skupin. Slavnostní události se zúčastnilo více než 50 českých občanků v doprovodu svých nejbližších. Za velvyslanectví přivítala děti paní Tamara Katuščák, chargée d'affaires a.i. a jménem primátora města Brna Petra Vokřála, paní Alice Zafirelisová, vedoucí sekretariátu tajemníka. Každý

občánek obdržel pamětní list, repliku stříbrného Pražského groše z doby Václava II. a plyšovou hračku – brněnského draka.

Velvyslanectví ČR v Bruselu děkuje všem dětem i rodičům za milé setkání. Divadlu Théâtre Royal du Peruchet patří dík za divadelní ukázkou a poskytnutí krásných prostor. Velké poděkování patří dále Magistrátu města Brna a také Zastoupení Jihomoravského kraje při EU za pomoc s organizací a dodání dárečků pro děti i skvělých moravských vín pro přípitek s rodiči. Bruselské České škole bez hranic, Českému centru Brusel a krajanskému spolku Beseda děkujeme za podporu akce a na závěr děkujeme všem stážistkám z výše zmíněných institucí za pomoc s technickým zajištěním celého odpoledne.

Velvyslanectví ČR v Bruselu,
konzulární oddělení

© foto Dagmar Kneřová

© foto Dagmar Kneřová

Upozornění konzulárního oddělení

Očekáváte i Vy brzy radostnou událost či se zápisem Vašich dětí do české matriky ještě otáľíte? Veškeré informace k zápisu narození naleznete na webových stránkách Velvyslanectví: www.mzv.cz/brussels/cz/konzularni_a_vizovy_usek/matricni_agenda/zapis_o_narozeni_ditete_obcana_cr_v.html

V případě jakýchkoliv nejasností či dalších dotazů neváhejte kontaktovat referentky konzulárního oddělení (consulary_brussels@mzv.cz).

Vaše konzulární oddělení

DĚTSKÝ DEN S GRILOVÁNÍM

Les snů snad již nemusíme nikomu představovat, pokud ano, tak pomyslete na rozsáhlý lesopark s jezírkem, velké dětské hřiště pro všechny věkové kategorie, skvělé prostory na grilování, v létě je v provozu též koupaliště... a je to od Bruselu, co by kamenem dohodil. Les snů začíná být i našim krajanům notoricky známý. ☺

Snad proto nás letos zaskočil tak velký zájem a nával přihlášek na **dětský den**, který naše paní pokladní **Karin** tak tak zvládala. A protože má dobré srdce, místo plánovaných 60 soutěžících dětí jsme jich nakonec přijali 90! Ještě že nám pomohli **skauti** a někteří

© foto Ulf Gjerdingen

rodiče a v čele s **Radošem** uspořádali pro děti **hry a soutěže**. Každé dítě dostalo kartičku, kam se zaznamenala účast na jednotlivých stanovištích,

a poté si přišlo pro sladkou odměnu z cukrové vaty, kterou intenzivně vyráběla **Kristýna**.

Pro všechny hladové krky bylo připraveno dostatek jídla a pití. Grilovali jsme maso, zeleninu a klobouky smekáme před **Oldou**, který celé odpoledne za **Georgeovy** neúnavné asistence vše perfektně griloval! Jako přílohu si každý většinou vybral některý ze salátů (nejvíc šel na odbyt Zuzčin bramborový salát). Po sportovních výkonech a procházce po parku si všichni rádi dali na zub něco sladkého. Ocenit je třeba i **Báru**, která se v 9. měsíci těhotenství starala po celé odpoledne o pokladnu, a **Zuzku**, jež se svým 3měsíčním synkem, zabaleným v šátku, obsluhovala u baru. Zapomenout nesmíme ani na **Lenku**, která předem napekla 100 palačinek a se studentem češtiny **Germánem** se též hbitě otáčela u obsluhy.

Počasi se nám vydařilo, nebylo ani příliš horko, ani chladno, a hlavně nepršelo, což je pro grilování podstatné. Večer se všichni rozjžděli do svých domovů sice unaveni, ale spokojeni, jak o tom svědčí některé e-maily, které jsme následně obdrželi.

Olga

© foto Ulf Gjerdingen

Dobrý deň, ďakujeme za parádnu včerašiu akciu a už sa tešíme na budúci rok. Ak budeme môcť, veľmi radi sa opäť zapojíme aj do hier. Ešte raz klobúk dolu pred organizačným tímom a všetkými, čo kuchtili, vypekali, grilovali a dokázali zabaviť a vyštváviť takú kopu detí!

Nech sa Vám všetkým darí!

Martina a Petra

Dobrý deň, ďakujeme ešte raz za príjemný deň, spojený s grilovačkou. Máte to fakt dobre zorganizované a som rada, že držíte českú aj slovenskú komunitu pokope. S pozdravom,

Bibiána

Dobry den, rada bych touto cestou podekovala za uzasny Detsky den. Krasna akce s uzasnou atmosferou.

Zuzana B.

© foto Ulf Gjerdingen

© foto Ulf Gjerdingen

Festival České kořeny – 10 let

uvedl premiéru nového dokumentu z Lucemburska a Belgie.

Když se v roce 2008 v Praze a v Kyjově na Moravě rodil v hlavě Martiny Fialkové a Tomáše Kubáka nápad na film o krajanech ve Švédsku, netušili, co přinese dalších

© foto Zdeněk Chrápek

deset let. Najednou je tu pět celovečerních dokumentů a spousta dalších aktivit. Třídenní festival, který uspořádal v Praze začátkem června spolek České kořeny, aby tak připomněl desetiletí existence projektu se stejným názvem, se výborně vydařil. Alespoň to potvrzují vzkazy

© foto Zdeněk Chrápek

a reakce přítomných hostů, kteří se při této příležitosti sjeli – a bylo jich hodně, z celé řady zemí. Nejen z těch, kde se dokumenty České kořeny natáčely. I jinde v zahraničí tam žijící Češi už projekt sledují. Domácí, pražské publikum se též dostavilo ve značném počtu. Festival tak ukázal, že téma emigrace a exilu stále lidi zajímá, možná opět víc a více vzhledem k současné situaci ve světě.

Slavnostní zahájení 5. června proběhlo v prostorách Senátu – Valdštejnského paláce, kterému patří velké poděkování za poskytnutí reprezentativních prostor a zástity. Nad rolí Čechů v zahraničí a nad projektem České kořeny se zamysleli jak senátor Tomáš Grulich, tak Jaroslav Šonský,

houslový virtuos, jeden z těch, kdo se ocitli před kamerou Českých kořenů již v prvním filmu. Proč a jak vznikla myšlenka na festival a co vedlo celých 10 let autory k práci na cyklu dokumentů České kořeny? To vysvětlili Martina Fialková a Tomáš Kubák, jeho iniciátoři a spoluautoři. Úvodní část skvěle uzavřel a odlehčil Tomislav Vašíček z Vídně.

Zahajovací koncert přednesl soubor Martinů Strings Prague a jeho umělecký šéf Jaroslav Šonský. Zazněly skladby Tomislava Vašíčka a Jána Valacha (Belgie), filmových aktérů Českých kořenů. Koncert vyvrcholil Dvořákovou serenádou a nakonec písní nejkrásnější, Kde domov můj. Hudba je součástí české národní identity – a to se podařilo souboru dokázat a mnohé posluchače zároveň nadchnout i dojmout. Atmosféru v sále těžko popsat.

Výstava Ivy Mrázkové a Oty Nalezinka (oba z Lucemburska, aktéři nového dokumentu) se uskutečnila další den, 6. 6. v interiéru kostela Martin ve zdi. Lucemburský velvyslanec, J. E. Gerard Philipps ocenil jejich práci a mosty, které mezi oběma zeměmi vytvářejí. Setkání s uměním, s umělci i s přáteli mělo opět skvělou atmosféru i početné publikum, nechyběla ani krásná hudba.

Večer 6. 6. vyvrcholil **premiérou nových Českých kořenů v Lucembursku a Belgii**. Konala se v kině Ponrepo, kde byla v předsálí k vidění i malá výstava k 10 letům projektu, pod záštitou obou velvyslanectví. Závažnému tématu emigrace a života v nové zemi dodali všichni filmovaní i značnou dávku koření zvaného humor.

© foto Zdeněk Chrápek

Nejvíce snad svérázný lucemburský malíř Ota Nalezinek a Olga Schmalzriedová z Belgie, odzbrojující svou opravdovostí. Filmová premiéra byla zároveň i velkou

© foto Zdeněk Chrápek

„rodinnou“ sešlostí řady dalších filmovaných osobností všech dokumentů České kořeny – zachyceno fotograficky. Výborná nálada a diskuse všech se všemi pokračovaly i ve foyeru po filmu.

Poslední den festivalu 7. června byly na programu všechny starší dokumenty cyklu České kořeny, besedy s přítomnými účastníky a také křest knihy Dany Seidlové. Její švýcarské etudy jsou poděkováním Švýcarsku za léta strávená v této zemi, která se stala její rodinně druhým domovem,

© foto Zdeněk Chrápek

© foto Zdeněk Chrápek

© foto Zdeněk Chrápek

stejně jako tisícům dalších Čechoslováků po roce 1968. Po projekci Českých kořenů ve Vídni jsme se přesunuli do ateliéru Jana Brabence, výtvarníka rozkročeného mezi Prahou a Vídní. Proběhla tu také ochutnávka skvělého vína z vinařství Maňák.

Třídenní festivalové setkávání filmovaných osobností s členy týmu Českých kořenů, zahraničními hosty i s pražským publikem bylo více než inspirativní – bylo památné. Mohlo se uskutečnit díky řadě sponzorů a podporovatelů. Děkujeme všem účastníkům, že u toho byli s námi, a **zveme na lucemburskou a bruselskou premiéru Českých kořenů v Lucembursku a Belgii – 14. a 16. listopadu.**

Martina Fialková

© foto Zdeněk Chrápek

České kořeny v Bruselu

O projektu České kořeny, který letos oslavil 10 let existence, jsme vás již několikrát ve Zpravodaji informovali. Víte i o tom, že **5. díl Českých kořenů** byl vloni nafilmován v Belgii a Lucembursku. Na výsledek se budete moct v Bruselu brzy podívat a přímo i nepřímo se seznámit s jeho protagonisty. Jsou mezi nimi umělci – malíři a hudebníci, vědci a technici, ale i obyčejní lidé jako vy a já. Někteří prožili těžká období, ale humor je nikdy neopustil. Sama jsem film viděla v červnu a musím říct, že jsem se u něho chvílemi smála a chvílemi plakala (dojetím). Promítání se osobně zúčastní zakladatelka a předsedkyně spolku **České kořeny, z.s. Martina Fialková**, se kterou po promítání pobesedujeme. Více o projektu najdete na www.ceskekoreny.cz.

Loňské filmování krajanů v Belgii i promítání v Bruselu se koná **pod záštitou pana velvyslance Jaroslava Kurfürsta**. Film můžete zhlédnout **na Stálém zastoupení ČR při EU** (rue Caroly 15, 1050 Brusel) v **pátek 16. listopadu 2018 v 19 hodin**. Vstupné se neplatí, avšak z organizačních i bezpečnostních důvodů očekáváme vaše **příhlášky** na spolek@beseda.be. V případě zájmu si budete moci DVD s filmem po projekci zakoupit.

Těšíme se na vás a vaši hojnou účast.

za výbor Besedy – Olga

Členské příspěvky

Brzy začne poslední měsíc třetího čtvrtletí, my se proto pouštíme do 3. čísla Zpravodaje a bilancujeme stav vašich členských příspěvků. Letos nám ubyli někteří členové Besedy, dvě rodiny se nám totiž odstěhovaly na Slovensko a jedna do Česka, jedna starší krajanka nám zemřela. Někteří noví členové však zase do Besedy přicházejí a my je tímto mezi námi vítáme. Jiní naši docela dávní členové letos trochu zaspali a příspěvek dosud neposlali. Ten, kdo letos zatím nenašel ve Zpravodaji svou členskou kartičku, příspěvek zaplacený nemá. Kartička je taková vaše (věříme, že spolehlivá) kontrola. Pokud váš příspěvek přišel na účet Besedy v období po posledním rozesílání Zpravodaje, svou členskou kartičku najdete na této straně, a my vám za vaši podporu a důvěru děkujeme.

Příspěvky činí **15 € za jednotlivce a 25 € za rodinu**. Děti a studenti příspěvek neplatí, navýšení se meze nekladou. Vaše příspěvky nám pomáhají financovat naši činnost. Poplatek prosím pošlete na účet Besedy u ING s číslem **BE26 3630 3022 4129**, BIC je **BBRUBEBB**.

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky nám prostřednictvím zastupitelského úřadu každoročně posílá na vydávání Zpravodaje a organizaci některých našich akcí finanční dar, bez kterého bychom Zpravodaj rozhodně vydávat nemohli. Taktéž bychom vás nemohli zvát na kulturní akce, aniž bychom vás pokaždé nežádali o zaplacení vstupného. Na dýcháncích se díky tomuto příspěvku a podpoře ze strany Pražského domu vstupné neplatí. Za dar MZV ČR i ZÚ v Bruselu srdečně děkujeme a slibujeme, že jej použijeme výhradně k účelu, na který byl poskytnut, jak i potvrzujeme v každoročním vyúčtování.

za všechny výborky – Olga

ČESKÝ KRAJANSKÝ SPOLEK
ČLEN 2018

Spolek krajanů v Belgii od roku 1904
Amicale des Tchèques de Belgique depuis 1904
Vereniging van Tsjechen in België sinds 1904

Jméno a Příjmení
BESEDA

B&B La Maison des Chouettes

© foto Tim a Markéta Jacob

Sháníte příjemné ubytování pro své blízké, kamarády nebo spolupracovníky? Nabízíme ubytování ve třech stylově zařízených pokojích v klidné rezidenční čtvrti Bruselu.

Každý z pokojů má vlastní sociální zařízení, wi-fi připojení a k dispozici je i společenská místnost. Výhodou je výborná dostupnost městskou dopravou (metro, tramvaje i autobusy v těsné blízkosti) do centra města, k evropským institucím i na letiště. A každé ráno na Vás čeká bohatá snídaně.

Těšíme se na Vás

Markéta a Tim Jacobovi

© foto Tim a Markéta Jacob

Kontakt:

La Maison des Chouettes
194 Avenue des Cerisiers
1200 Woluwe St. Lambert
marketa.jacob@gmail.com
+32 487 399 794
www.lamaisondeschouettes.be

Burza knih

Stalo se dobrým zvykem, že před jarním a podzimním dýchánkem pořádáme burzu knih. Nabídka knih se stále doplňuje a obnovuje. Dříve jsme mívali knihy z pozůstalosti po krajanech, dnes dostáváme pěkné knihy od těch, kteří se z Belgie stěhují jinam. K dispozici jsou nyní i slovenské knihy pro děti. **Na 11stránkovém seznamu je přes 400 knih** rozdělených podle jazyka a žánru. Seznam pravidelně aktualizujeme, proto jej občas dostáváte přiložený k e-mailu. Pokud máte chuť se do něho podívat, neváhejte si o něj napsat **na beseda.belgie@gmail.com**.

Knihy prodáváme za symbolické jedno nebo dvě eura, slovníky za pět eur. Všechny takto získané finanční prostředky zasíláme pražské obecně prospěšné společnosti **Zajíček na koni**, která se stará o děti postižené Downovým syndromem a také o jinak znevýhodněné děti, viz **www.zajiceknakoni.cz**. Loňská podzimní burza vynesla **200 €**, na letošní jarní burze se vybralo **150 €**. Proдали jsme celkem 113 knih a 8 knih pro děti dostala zdarma ČSBH Brusel. Naši krajané obvykle přispívají na Zajíčka větší sumou, než jakou mají za knihy zaplatit. Příspěť můžete i vy, stačí poslat peníze na náš účet a ve zprávě uvést Zajíček na koni. Peníze z Besedy umožnily letos v létě čtyřem dětem připojit se k letnímu táboru Zajíčka v Krkonoších. Příští burza se bude konat před podzimním dýchánkem v **Pražském domě** (avenue Palmerston 16, 1000 Brusel) **v neděli 14. 10. 2018 od 15 do 16 hodin**. Knihy si raději rezervujte již nyní, jednak o některé je větší zájem a jednak do Pražského domu všechny knihy stěhovat nebudeme. Pokud chcete na burze nabídnout své knihy, můžete, jen nás o tom prosím předem informujte. Těšíme se na viděnou.

Olga

Dýchánek s Nevěstami a s režisérkou Olgou Struskovou

© foto z archivu Olgy Struskové

Přijměte srdečné pozvání na podzimní dýchánek, který věnujeme letošním „osmičkovým“ výročím. Tomu pozitivnímu, stému, je věnováno hodně akcí. My se soustředíme na dvě neblahá výročí, a sice na sedmdesáté a padesáté. Dýchánek pořádáme **v Pražském domě** (avenue Palmerston 16, 1000 Brusel) **v neděli 14. října 2018 od 16 hodin**.

Naším hostem bude paní režisérka **Olga Strusková**, kterou známe z divadelního představení Z deníku hraběnky M. (Zhlédli jsme je v Bruselu v červnu 2016.) Paní režisérka je velmi aktivní člověk, režisuje dokumentární i hrané filmy, divadelní

představení (včetně těch, kde hrají lidé postižení Downovým syndromem). Napsala též hezkou řádku knih, za všechny jmenujeme alespoň příběhy mladých lidí s Downovým syndromem, která vyšla v roce 2016 pod názvem O čem se NEMluví, anebo knihu o ženách, jež umějí zůstat mladé a aktivní Jak úspěšně (ne)stárnout aneb Sexy až do hrobu (2012). ☺

Besedovat s touto nesmírně zajímavou, navždy mladou a vzdělanou ženou budeme po promítnutí jejího filmu **Válečné nevěsty**, který pojednává o osudech Angličanek, jež se provdaly za příslušníky československé pozemní jednotky v Anglii a po válce své muže následovaly do Československa. Prožívaly pak s nimi všeliké ústrky i daleko horší útrapy, které jim přinesl rok 1948 a následná 50. léta (mnozí muži byli věznění). Oživení v letech šedesátých v nich probudilo nové naděje, ty však v srpnu 1968 zmařila sovětská okupace a nastolená normalizace. Film je částečně dokumentární a částečně hraný, inspirovaný obdivuhodnou knihou **Rosemary Kavanové Cena svobody**. Projekce se zúčastní též paní **Martina**

Šantavá, producentka České televize, která film vyrobila a k promítání v Bruselu dala laskavý souhlas.

I u nás v Besedě máme několik krajanek, jež se po válce provdaly za belgické válečné zajatce totálně nasazené v Sudetech. Svě muže pak následovaly do Belgie, kde prožily celý další svůj život. Statistky o tom, kolik českých žen po válce s manžely vycestovalo a kolik si jich Češi naopak domů přivezli, neexistují. Film vznikl v letech 2010–2017 a líčí nejen osudy několika Angličanek, ale ukazuje též, jak nás tyto ženy s typickým anglickým humorem vnímaly a jaké magické pouto je přes všechny útrapy u nás drželo. Chvillemi mluví o svých životech anglicky (titulky jsou v češtině), jindy vyprávějí roztomilou češtinou.

Tato stránka našich dějin je velmi málo známá a rozhodně stojí za to se o ní dozvědět něco více. Z organizačních důvodů budeme rádi, když se předem zaregistrujete na **spolek@beseda.be**. Těšíme se první naše shledání po prázdninách.

za besední výbor – Olga

Mikulášská nadílka

Letošní nadílka se bude tradičně konat **na Stálém zastoupení ČR při EU** (rue Caroly 15, 1050 Brusel), a to v neděli **2. 12. 2018 od 13 hodin**. Těšit se můžete na všechny Mikulášské atributy, trochu změn však nikdy neuškodí, například perníky budou letos stoprocentně domácí. Všechny organizační pokyny a informace o platbě se dozvíte v příštím čísle Zpravodaje nebo v druhé polovině října na našem webu **www.beseda.be**.

S přihláškou není radno moc otálet, o nadílku je vždy tak veliký zájem, že nikdy nemůžeme uspokojit všechny zájemce. Doporučujeme vám proto poslat přihlášku na **spolek@beseda.be** co nejdříve po datu zahájení. Uveďte v ní jména dětí a skupinu, do které si přejete být zařazení (ve 13 h nebo v 15:30).

Děti členů Besedy mají přednost, jejich **přihlášky** přijímáme od **10. do 20. 10. 2018**. Po tomto datu se již mohou hlásit všichni ostatní zájemci. Předběžné přihlášky evidovat nebudeme, po naplnění počtu vás zapíšeme na seznam náhradníků. Děkujeme vám za pochopení a těšíme se na shledanou.

Olga

Česká patriotka paní Milena Kolaříková obdržela Medaili britského impéria

© foto Dagmar Kneřová

© foto Dagmar Kneřová

V podvečer **12. července 2018** se v sále staré yperské radnice konala výjimečná ceremonie u příležitosti ocenění dlouholeté práce a přínosu české krajanek a patriotky Mileny Kolaříkové. Velvyslankyně Velké Británie v Belgii, J. E. Alison Rose, předala paní Kolaříkové jménem královny Alžběty II. tzv. British Empire Medal (Medaili britského impéria) za její dlouholetou práci věnovanou zachování památky bojovníků britské armády.

Tamara Katuščák, Chargé d'affaires a.i., spolu s paní Kolaříkovou a jejím manželem Chrisem Lockem, kteří již 12 let žijí v belgických Yprech a mnoho let poskytovali průvodcovské služby válečným poutníkům, během slavnostního dne navštívila prvo – a druhoválečná flanderská bitevní pole, aby uctila památku našich krajanů, kteří zde v obou válkách bojovali a často i padli za budoucí samostatnou vlast a za její osvobození.

První zastávkou bylo městečko Wormhout v severní Francii, kde dámy položily věnec k nové pamětní desce, věnované památce armádního generála Aloise Lišky C.B.E., D.S.O. a jeho vojáků **Československé samostatné obrněné brigády (ČSOB)**, kteří od října 1944 do 9. 5. 1945 obléhali pevnost Dunkerk s posádkou více než 10 000 německých vojáků. Bývalý zámeček ve Wormhoutu byl velitelstvím ČSOB a zde také 9. 5. 1945 viceadmirál Frisius, německý velitel Dunkerku, podepsal bezpodmínečnou kapitulaci pevnosti. (Tato pamětní deska, projekt paní Kolaříkové, byla odhalena v květnu 2017.)

Druhou zastávkou byl Tyne Cot, největší vojenský hřbitov na světě spravovaný Komisí britského společenství

pro válečné hroby (**Commonwealth War Graves Commission - CWGC**), ležící v belgických polích flanderských. Je zde pohřbeno na 12 000 vojáků britského impéria a na pamětních zdech ohraničujících hřbitov je vytesáno asi

© foto Dagmar Kneřová

35 000 jmen dalších padlých, kteří nemají známý hrob. Zde paní Katuščák položila kytičku v barvě české trikolory k náhrobnímu kameni našeho krajana Dominika Náplavy, který byl od února 1917 dobrovolníkem v kanadských expedičních silách a padl v bitvě u Passchendaele 12. 11. 1917. (Paní Kolaříkové se v r. 2014 podařilo získat původní náhrobní kámen Dominika Náplavy pro VHÚ v Praze.) Dámy také umístily lipové pamětní křížky k panelům se jmény čtyř našich krajanů, kteří dobrovolně vstoupili v Londýně do britské armády a ve Flandrách položili své životy za vlast: byli to Karel Duštír, Jan Pivoda, Josef Stehno a Bohumil Vávra.

Třetím zastavením byl vojenský hřbitov CWGC Ypres Town Extension. Zde je pohřbený RAF rotmistr Karel Pavlík, jehož Spitfire byl sestřelen nedaleko Yper 5. 5. 1942. I zde byla do země

u náhrobního kamene zatknuta kytička v barvách naší trikolory. (Paní Kolaříková s manželem zde řadu let pořádali pietní ceremonie na paměť letců sestřelených během **RAF Operace Circus 157.**) Na všech třech pietních místech paní Katuščák s paní Kolaříkovou na počest našich krajanů také a cappella zazpívaly českou státní hymnu.

Vzpomínková pouť byla zakončena u Meninské brány v Yprech, památníku vojákům Britského impéria padlých ve Flandrách v 1. světové válce, kteří nemají známý hrob. Mezi téměř 55 000 jmény vytesanými do panelů této slavné brány jsou i tři Češi, opět dobrovolníci v britských vojenských jednotkách: Josef Moulis, Václav Legner a Antonín Kastner. I zde byly zanechány lipové křížky.

Poté, co během slavnostní ceremonie paní Milena Kolaříková převzala z rukou britské velvyslankyně J. E. Alison Rose Medaili britského impéria, byla návštěva flanderských bitevních polí pietně zakončena účastí na ceremonii „**Last Post**“ (Večerky) pod Meninskou branou, kterou zde každý večer ve 20:00 troubí dobrovolní hasiči z Yper na paměť padlých spojenců. J. E. Alison Rose i Tamara Katuščák, Chargé d'affaires a.i., zde položily květiny a poklonily se památce všech, kteří své životy položili za vlast.

Blahopřejeme paní Kolaříkové k vyznamenání a děkujeme za úžasnou a obětavou práci, díky níž zůstává památka na naše krajany, kteří také v britských vojenských jednotkách bojovali a padli, stále živá.

Velvyslanectví ČR v Bruselu

JE HORKO

Je horko. A bude ještě hůř, navzdory popíračům globálního oteplování, kteří tvrdí, že jde o normální sezónní výkyv teplot, který již jednou nastal na konci třetihor. Změna klimatu v Bruselu bude mít zásadní vliv na život expatů. V první řadě na jejich konverzaci. Vymizí oblíbené stížnosti na deštivé počasí. Na déšť se bude vzpomínat a starší budou ohromovat mladší. Voda si jen tak padá z nebe? Ale jděte... Italoové přijdou o témata úplně. Nebo jste už viděli Itala, který by si stěžoval, že je moc horko?

Této ztrátě konverzačních jistot je třeba předejít, například aplikací environmentálních opatření. A tady je kámen úrazu. Belgie je imunní vůči jakýmkoliv podobným snahám. Vezměte si auta. Zatímco v blízké budoucnosti se lidé v jiných vyspělých částech světa budou teleportovat a náklad se bude posílat solárními drony, Belgičané budou i nadále stát ve svém TDI v zácpě a kamióny budou i nadále pomalu kroužit kolem Antverp. Celé to bude chránit UNESCO jako kulturní tradici, podobně jako lov krevet z koní. Auto je prostě v Belgii posvátné, buď jako

prostředek k návratu k rodinnému krbu, nebo jako ukazatel sociálního statusu. V rovnostářské Belgii není moc jiných možností, jak ukázat na parkovišti Delvity nebo na dálnici do Oostende, že tenhle chlápek to dal.

Nebo třeba tepelná izolace obytných budov. Když se Belgičan při prodeji svého domu dozví, že energetický štítek je G (protože už jiné písmeno není), utěsní díry ve střeše alobalem a koupí ještě výkonnější kotel, aby bylo ještě snazší vytopit dům a vzdušný prostor o průměru deseti metrů kolem něj. Kupující pak tvrdí, že líp už to izolovat nejde. Má bohužel pravdu, protože subtilní cihlové stěny prostě polystyrénem obalit nejdou.

Městská hromadná doprava docela funguje. Alespoň v místech, kde je k dispozici. Zatímco Brusel se bude i nadále vyvíjet a růst, dlouhodobě neměnný počet linek metra a tramvají bude i nadále budoucím generacím ukazovat, kde bylo původní bruselské usídlení. Nedostatečné pokrytí dopravou ale stejně Belgičanům moc nevdá, protože ji nevyužívají. V metru nebo v tramvaji to sice zní všemi jazyky,

ale středostavovskou „belgičtinu“ tady neuslyšíte. To musíte na povrch, do nejbližší zácpy.

Alternativním zdrojům elektriny taky Belgie moc nepřeje.

Idea solárních panelů v Belgii dosud způsobovala pobavený smích. Je však třeba si uvědomit, že přichází změna klimatu, a s ní i trvalý spalující sluneční svit. Ale podle mého se na tuto změnu adaptují dřív lední medvědi než Belgie, země, kde se dosud topí mazutem.

Stejně tak větrníky. Což o to, vítr by tu byl. Problémem je však výška větrníků. V placaté Belgii by se na jeden vztyčený větrník dívala celá země, což zásadně navyšuje počet účastníků správního řízení o vztyčení stavby a vylučuje vydání jakéhokoliv stavebního povolení.

Belgie má ještě jedno unikum. V Belgii je totiž pět ministrů životního prostředí. Tři ministři regionálních vlád a na federální úrovni je ochrana životního prostředí v gesci hned dvou ministerstev. Jednu věc tedy Belgičané splňují s jistotou. A to kapacitu státní správy, která je připravená potenciálně jednou změnu klimatu řešit.

Aleš Bartl

Inspiration Tchèque a Czech Fun Club uvádějí

slavnostní hudební večer k oslavě českého a slovenského století

pondělí 15. 10. 2018 ve 20:00

koštel Saint-Jacques-sur-Coudenberg
impasse de Borgendael 1
(Place Royale), Brusel

Účinkují:

Eva Holubová
Magda Vášáryová
Peter Lipa
Petr Pavel
Peter Repka
Brusinky a Carloo Cantores
Czech Sinfonietta Brussels
Česká škola bez hranic
Trio Kyouwa
BrÚči

Program:

Antonín Dvořák: TE DEUM
Peter Scheck: Melancholy
Johann Sebastian Bach: Triosonáta G dur
slovenské a české písně

Rezervace on-line na stránce [Inspiration Tchèque](#).

Záštitu nad koncertem převzalo velvyslanectví České republiky v Bruselu.

BRUSELSKÁ SOJKA alias Kateřina Farná

Šmoulové slaví šedesátku

V Československu se před revolucí ve vtipu říkalo, že kdyby pocházeli Šmoulové z Ruska, byli by to Moullové. Modří mužáci ale přišli na svět v Belgii. Zrodili se rovnou v Bruselu jako De Smurfen vlámsky, a anglicky The Smurfs. Téměř okamžitě se stali hitem.

Belgičané jsou na své miniaturní krajiny patřičně hrdí. Vždyť jako první mohli podlehnout šmoulománii a v dětských letech „vyšmoulit“ nějaký ten průšvih. Zrodili se v hlavě pana Peya, vlastním jménem Pierre Culliford. Slavný komiksový kreslíř a údajně vzdálený potomek anglického piráta Roberta Culliforda se narodil v roce 1928 v Bruselu, ve Schaerbeeku, a zemřel na infarkt na Štědrý den roku 1992. Inspiraci pro svůj pseudonym našel v dětství. Jeden z jeho mladších bratranců totiž neuměl vyslovit písmeno „r“, proto z jeho přezdívky Pierrot vznikl „Pe-Yot“. Když bylo Pierrovi sedm let, jeho otec nečekaně zemřel a rodina se třemi dětmi se dostala do finanční tísně. Navíc vypukla druhá světová válka. Na živobytí si začal vydělávat v 15 letech jako promítač filmů a po zbytek války koukal v bruselském kině na americké filmy a kreslené pohádky. V létě roku 1945 našel zaměstnání v animačním studiu kreslených vtipů, kde se setkal s několika nejvýznamnějšími evropskými komiksovými kreslíři – jako třeba s Morrisem, tvůrcem osamělého kovboje Luckyho Lukea. Když firmu zavřeli, přešel jako kreslíř do časopisu.

© foto ČT Šmoulové

Prvního úspěchu se dočkal s dílem Johan a Peewit (fr. Johan et Pirlouit, česky Johan a Čejka) zveřejněném v časopise Spirou.

Pidimužáci na scéně

Poprvé se slavní pidimužáci epizodně objevili 23. října 1958 právě v tomto komiksu o středověkém rytíři Johanovi a jeho příteli Pirlouitovi, kde hrál skřítek na flétnu. Ještě před tím se na jednom obrázku objevila malá modrá ručička s textem, že se něco hýbe v trávě, ale nikdo ještě neví, co to vlastně je. Původně měli skřítkci vystupovat jen v jedné epizodě, ale děti na Peya naléhaly, aby o nich napsal další dobrodružné příběhy. Až o několik týdnů později se Šmoulové ukázali čtenářům v celé své kráse.

Jeich jméno „Les Schtroumpfs“ údajně vzniklo během jedné večere na dovolené. Peyo si nemohl vzpomenout, jak se francouzsky řekne slánka. Přítelce požádal: „Podáš mi ... ehmm...tu, notu šmoulu!“ (fr. *Passe-moi le... le... schtroumpf*). „Až si to ošmouliš, šmoulni mi ji zpátky,“ odpověděl prý jeho společník. Dlouhé hodiny se pak bavili vymyšlením nejrůznějších novotvarů a šmoulích patvarů. A tak vznikl název i pořádně vyšmoulená řeč modrých skřítků. Čtenáři se do nezbedných a roztomilých bytostí s bílými čepičkami a s nohavičkami pozvolna přecházejícími do bot okamžitě zamilovali.

Peyo se původně inspiroval krátkým animovaným filmem Un Cadeau à la fée (Vilí dar), na němž dříve ve studiu pracoval. Vystupovali v něm tancující růžoví skřítkci se špičatými čepičkami z okvětních lístků. Vytvořil tak partičku novou, ale nelíbila se mu narůžovělá barva jejich kůže. Pomohla mu s tím jeho manželka a koloristka Nine. Skřítkci měli žít v lese obklopeném zelení, takže nemohli být hnědí ani zelení, protože by splývali s pozadím, červená by byla příliš divoká a agresivní, žlutá naopak moc bleďá. „Tak co modrá?“ navrhla mu jeho žena. A na světě byla šmolková. Možná jako podvědomá touha po modré obloze, které se lidem žijícím v Bruselu dostává tak poskrovnu.

Modrásci, vysocí na tři jablíčka, žijí v lesních domcích vypadajících jako muchomůrky. Vládne u nich pohoda, hravost a kamarádství. Stále si něco prozpěvují, v modré komunitě žijí pospolitě a pomáhají si.

Hned od začátku dostali „Smurfové“ svůj jazyk a vousatého vůdce Tatku Šmoulu, s kloboukem a kalhotami v červené barvě namísto bílé. Všichni (asi) jsou samečkové. Pidižvíci stále něco společně šmoulují a chutnají jim šmorůvky.

Celkem existuje zhruba stovka Šmoulů nejrůznějších charakterů (Koumák, Nešika, Snílek, Mlsoun, Silák, Lenocho, Farmář, Šprýmař a další). Stému přírůstku byl dokonce věnován díl Stý Šmoula. Peyo si uvědomoval, že Šmoulové ve své vesničce mají nedostatek žen. Navíc vyvstávaly otázky, jak se vlastně rozmnožují. Sám Peyo údajně z toho, že mezi modré chlápky nakonec musel poslat ženu, moc nadšený nebyl. Prý neměl La Schtroumpfette (Šmoulinku) rád.

© foto ČT Šmoulové

Nezbedná Šmoulinka

Původně ji stvořil jako zlomyslnou a hrubou osůbku v duchu, kam čert nemůže, nasadí ženskou. Charakterizoval ji takto: „Flirtuje, k dosažení svých cílů používá intriky namísto síly. Nedokáže vyprávět vtíp, aniž by zkazila pointu. Je žvanivá a afektovaná. Ve šmouli vesnici je zdrojem neustálých problémů, ale vždy dokáže shodit vinu na někoho jiného.“ Když se ho jedna americká spisovatelka snažila přesvědčit, aby i Šmoulinka občas mohla něco záslužného vykonat a pomáhat ostatním, odbyl ji údajně mávnutím ruky: „Ale no tak. To z ní snad chcete udělat nějakou tělocvikářku?“ Narážel tím na belgický eufemismus pro lesbičku.

Je docela zajímavé, jak se mezi Šmouličky jediná žena (později k ní ještě přibýlo děvče Sašetka) objevila.

Pomocí kouzla Šmoulinku jako svého špeha stvořil zlý kouzelník Gargamel.

Malá stvoření nesnáší. Loví je, aby je přeměnil ve zlato. Modří skřítkci našli Šmoulínku opuštěnou v lese a vzali ji mezi sebe. S Gargamelem komunikovala prostřednictvím malého zrcátka a pod hrozbou smrti musela poslouchat jeho příkazy. Šmoulům škodila. Ve snaze zaplavit jejich vesnici vypustila přehradu. Sama však spadla do proudu řítící se vody, odkud ji Šmoulové zachránili. Před šmoulím soudem přiznala, že ji stvořil a ovládal Gargamel, litovala svých činů a řekla, že by se chtěla ke Šmoulům přidat. Tak ji Tatka Šmoula kouzlem proměnil z docela škaredé černovlásky

na dlouhovlasou blondýnku, která nosí podpatky a ráda se fintí. Od té doby se všemi vycházela přátelsky.

Klučičí parta

Pravidla idylického šmouliho soužití v některých hnidopiších vyvolávala otázky, proč nemají typické a pro děti lehce představitelné klasické rodinné uspořádání. Proč jsou téměř všichni muži? A kde se vzala šmoulata? Autor nejspíš nechtěl dětské čtenáře příliš zatěžovat dalšími informacemi. Ke Šmoulátku přišla Šmoulínka pěkně pohádkově tak, že ho do vesničky přinesl čáp.

A proč byla ve společnosti mrňavých hochů jediná žena tak osamocená? Prý proto, že Peyo myslel spíš na klučičí čtenáře a Šmoulové mu sloužili jako zrcadlo typické klukovské party v 50. a 60. letech.

TIP: ŠMOULÍ VÝSTAVA

Šmoulíkům a jejich výročí je věnována velkorysá výstava La Schtroumpf Expérience. Koná se v jednom z pavilonů na bruselském výstavišti od 3. října 2018 do 27. ledna 2019.

PŘEZOUVACÍ MANÉVRY

© ilustrační foto

Nepřezouvání bot je podobně jako nepřezouvání zimních pneumatik nejen v multikultu Bruselu svým způsobem fenomén. Pro řadu cizinců jsou Češi, Slováci a částečně také Poláci v tomto ohledu mimoni, protože se většinou ve svých bytech, garsoniérách, apartmánech, domech a vilách z venkovních bot přezouvají do domácí obuvi – takzvaných přezůvek, nazouváků, dřeváků, slipperů, flipflopů, zkrátka bačkor. Bez ohledu na to, jestli zrovna vaříme, uklízíme nebo v koktejlových šatech pořádáme *soirrée*, vykračujeme si v korkových nazouvácích, na lýtkách černé silonky, v uších jablonecký štras. Podobný výjev sotva zažijete u Belgičanů, natož Belgičanek, nebo obecně západáků/expatů, kteří vás pozvou na party nebo drink k sobě domů, což bývá z jejich strany projevem důvěry a jisté náklonnosti. Tu vzápětí u vchodových dveří narušíte vyzouváním svých tenisek či kozaček a odhalením děr na ponožkách a punčocháčích. Naprostým vrcholem ignorance etikety italského, francouzského, britského, belgického, holandského nebo amerického hostitele jsou přinesené

vlastní přezůvky, které vytáhnete z kabelky. Tím zaručeně vzbudíte větší pozornost než hloubkou výstřihu nebo krátce střiženou sukničkou, i když v některých případech může taková kombinace pánům nezdravě zvednout krevní tlak.

Půjčené bačkory

Dodnes si vybavuji téměř zděšený výraz mé profesorky francouzštiny Yolande, když jsme během jedné hodiny měli popisovat zvyklosti ve svých zemích. Do diskuse jsem nadhodila, že se Češi doma, ve školách a často i na pracovišti přezouvají do různých sandálů a bačkor. Yolande přísně povytáhla obočí. „A když na večeri přijde žena chic oblečená a v lodičkách, tak u vás doma chodí jen tak v punčocháčích?!“ opáčila důrazně. „Ne, půjčme jí naše domácí pantofle,“ zněla nevině má odpověď. V ten moment dáma s krátkým sestřihem a ostře rámovanými brýlemi vypadala, že to s ní švihne. „Jak půjčíte své *pantoufles*?! To máte pro každého hosta nový pár?“ stále nechápala, co jí říkám, a tvářila se čím dál zamračeněji. Dostala mě trochu do úzkých. Začala jsem se cítit trapně. „Někdy ano, ale často máme pro každou návštěvu stále jedny a tytéž náhradní přezůvky,“ dorazila jsem paní lektorku. Od té doby jsem cítila, jak si mě přeměřuje. Asi si představovala, jak v Česku lidé žijí v nutných podmínkách a týrají obnošenými nazouváky své známé. Hotová společenská tortura.

Papučky netřeba

Papučky a bačkůrky jsou téma

numero uno už v belgických jeslích a školkách. Jsou také jednou z prvních otázek, na kterou se většina českých a slovenských rodičů v místních předškolních zařízeních ptá: zda se dětičky přezouvají. Minimálně ve dvou třetinách institucí se jim dostane negativní odpovědi, což nejednoho Čecha zabolí u srdce. Nehygienické mučení pokračuje tím, že se batolata a dětičky nezouvají ani během polední siesty – což v praxi znamená, že ta nebohá malá kuřátka přijdou ráno v gumáčcích nebo zateplených sněhulích do školky a jsou v těch bagančatech celý boží den, než jim je případně někdo doma sundá. Aspoň se nemusí stresovat zavazováním šňůrek. Šetří to čas rodičům i učitelkám a zůstává víc času na hraní.

Profil

Na Brusel se nedá předem připravit. Brusel se musí zažít. A přesto, že jsem se jako novinářka ocitla v hlavním městě evropské politiky, rozhodla jsem se sbírat a pěstovat jiná žurnalistická semínka.

Své tipy, návrhy na témata i neobyčejné příběhy mi prosím zašlete na e-mail bruselskasojka@gmail.com

Bruselská sojka má kromě stejnojmenných profilů na Facebooku, Twitteru a Instagramu také blog www.bruselskasojka.cz

Společenská rubrika

Milí krajané,

nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkujeme.

27. října 2017 se narodila **Yasmina**, dcera Alexandra a Marty Raslanových.

23. června 2018 se narodila **Emma**, dcera Oliviera Decrolyho a Barbory Frostové.

Rodičům i dětem srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví, hodně lásky a štěstí.

11. července 2018 uzavřeli na radnici v Bruselu manželství

Ulf Gjerdingen a Zuzana Jirgllová.

Novomanželům blahopřejeme a přejeme hodně lásky a štěstí.

7. září 2018 oslaví narozeniny kontrolorka účtů Besedy **Martina Schusterová**.

8. září 2018 oslaví narozeniny paní **Eva Demarée Orvanová**, členka Besedy z Wemmelu.

19. září 2018 oslaví narozeniny paní **Anne-Marie Dewinter-Štěpánová**, členka Besedy z Bruselu.

20. září 2018 oslaví narozeniny paní **Jindřiška Bourgaux – Šimáčková**, dlouholetá předsedkyně Besedy z Genvalu.

21. září 2018 oslaví kulaté narozeniny člen Besedy pan **Miroslav Král** z Buizingenu.

22. září 2018 oslaví narozeniny dlouholetý člen Besedy pan **Ján Valach**, hudební skladatel, varhaník, dirigent a profesor hudby z Antverp.

Všem oslavencům a oslavenkyním srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně dobré zdraví, spokojenost a krásnou životní pohodu.

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Burza knih ve prospěch o.p.s. Zajíček na koni	Pražský dům Avenue Palmerston 16, 1000 Brusel	neděle 14. 10. 2018 od 15:00 do 16:00
Dýchánek s filmem Válečné nevěsty	Pražský dům Avenue Palmerston 16, 1000 Brusel	neděle 14. 10. 2018 od 16:00 do 19:00
České kořeny v Lucembursku a Belgii	Stálé zastoupení ČR při EU rue Caroly 15, 1050 Brusel	pátek 16. 11. 2018 od 19:00
Mikulášská nadílka	Stálé zastoupení ČR při EU rue Caroly 15, 1050 Brusel	neděle 2. 12. 2018 od 13 do 18 hodin
Společné pečení vánoček	Rue des Arbalétriers 51 1420 Braine-l'Alleud	sobota 8. 12. 2018 od 10 do 24 hodin

Zpravodaj vychází čtvrtletně, výtisky jsou určeny hlavně členům Besedy. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej můžete i z webových stránek www.beseda.be.

Příští číslo vyjde v listopadu 2018, uzávěrka pro vaše příspěvky je 15. října 2018.

EDITOR: Zuzana Gjerdingen, zuzana.gjerdingen@gmail.com, spolek@beseda.be
ADRESA: Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud, Belgique
TELEFON: +32 2 384 96 44 nebo +32 497 92 81 62